

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

22 octombrie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Goridilă,

Judecători – Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014 de inculpatul

Arsenii Alexandru Mihail, născut la 29 septembrie 1961, originar și domiciliat în mun.Chișinău, sor.Durlești, str.Păcii 71.

Termenul examinării cauzei:

1. 04.02.2013 - 24.12.2013 - prima instanță,
2. 03.02.2014 - 02.06.2014 - instanța de apel,
3. 01.08.2014 - 22.10.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 24 decembrie 2013, Arsenii Alexandru a fost condamnat în baza art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Arsenii Alexandru, la 04 octombrie 2002, urmărind scopul înregistrării frauduloase a contractului de arendă funciară, știind cu certitudine că Consiliul or.Durlești nu a votat și nu a emis o decizie de atribuire a terenului agricol în arendă, acționînd prin intenție directă, a prezentat la OCT mun.Chișinău contractul de arendă funciară nr.03-11 din 06.06.2003, încheiat între el și Primăria or.Durlești, cu privire la arendarea unui teren neîmpădurit cu suprafața de 4,80 ha, nr.cadastral 0121216174, amplasat în extravilanul or.Durlești, pe un termen de 99 ani, pentru a fi înregistrat în cadastrul bunurilor imobile. Contractul vizat a fost înregistrat la OCT mun.Chișinău cu nr.0101/11/5300 și a produs efect juridic pînă la 14 decembrie 2012, cînd a fost radiat din registru în baza acordului nr.7, cu privire la rezilierea contractului vizat, încheiat cu Primăria or.Durlești.

Contractul de arendă funciară nr.03-11 din 06.06.2003 prezintă semne vădite de falsificare, deoarece în realitate un asemenea contract nu a fost încheiat între Primăria or.Durlești, în persoana ex-primarului Vasile Roșca și Arsenii Alexandru, iar potrivit scrisorii nr.21 din 06.06.2012, notarul public Maria Florea a confirmat că pe parcursul anului 2003 ea nu a autentificat nici un contract de arendă funciară, ceea ce denotă că contractul nominalizat este fals.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat repunerea în termen a apelului, deoarece a făcut cunoștință cu sentința de condamnare la 16.01.2014, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de

achitare, pe motiv că dînsul nu a săvîrșit infracțiunea pentru care a fost recunoscut vinovat, partea acuzării nu a prezentat probe veridice ce ar fi demonstrat legătura cauzală între acțiunile sale și fapta incriminată; instanța incorect a admis ca probe în confirmarea vinovăției sale contractul de arendă funciară, care chipurile a fost falsificat de el, cît și alte copii care nu au fost autentificate, deoarece dînsul s-a adresat la Primărie pentru a-i fi atribuit un teren agricol în arendă amplasat în extravilanul or.Durlești, în urma căruia i-a fost transmis contractul cu toate semnăturile și ștampilele și nu a mers la notar pentru a-l autentifica, ci doar la OCT pentru a-l înregistra necunoscînd despre faptul că este fals, ceea ce demonstrează că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, apelul inculpatului a fost respins ca depus peste termen.

Instanța de apel a conchis că apelul inculpatului urmează a fi considerat ca depus peste termen, deoarece, la 24.12.2013, inculpatului i-a fost înmînată copia sentinței motivate, iar avocatul acestuia - I.Malanciuc, a fost prezent la data pronunțării sentinței, și instanța le-a explicat modul și termenul de atac a sentinței, însă apelul a fost depus de inculpat la 17.01.2014, astfel a fost omis termenul de 15 zile de declarare a apelului, prevăzut la art.402 alin.(1) Cod de procedură penală.

Din aceste considerente, instanța a conchis că motivele invocate de inculpat referitor la omiterea termenului de declarare a apelului sînt neîntemeiate și nu pot fi reținute pentru a repune apelul în termen, mai mult că apel a declarat doar inculpatul, iar avocatul I.Malanciuc prin afirmația că inculpatul a făcut cunoștință cu sentința la 16.01.2014, a încercat să ducă instanța în eroare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia și achitarea sa, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii, invocînd că instanța de apel neîntemeiat a respins apelul său ca depus peste termen, fără a respinge motivele aduse referitor la întîrzierea depunerii cererii de apel și fără a examina fondul apelului, prin ce a fost lipsit de principiul egalității armelor într-un proces penal, în rest, a repetat aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.415 alin.(1) lit.a) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, respinge apelul în cazul în care acesta a fost depus peste termen.

După cum s-a menționat, instanța de apel a respins apelul inculpatului din motiv că s-a declarat peste termen.

Conform art.402 Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Din actele cauzei rezultă că sentința a fost pronunțată la 24 decembrie 2013, la acea dată, conform procesului-verbal al ședinței de judecată, a fost prezent procurorul, avocatul I.Malanciuc și inculpatul, căruia i-a fost înmînată contra semnătură copia sentinței, fapt confirmat prin mențiunea făcută de acesta pe versoul sentinței (f.d.146).

În raport cu prevederile art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, de la această dată în termen de 15 zile, deci, pînă la 08 ianuarie 2014, A.Arsenii și apărătorul său erau în drept de a declara apel, însă nici inculpatul, nici apărătorul nu au atacat cu apel sentința în termenul prevăzut de lege.

Potrivit materialelor cauzei, cererea de apel a fost depusă în instanța de apel la 17 ianuarie 2014, fiind înregistrată sub nr.1494 (f.d.148-150).

Astfel, Colegiul penal conchide că concluzia instanței de apel este legală și întemeiată, deoarece apelul s-a depus peste termenul de 15 zile, prevăzut de art.402 alin.(1) Cod de procedură penală.

Avînd în vedere că instanța de apel nu s-a expus asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei și legalității sentinței, din acest punct de vedere, nu există temeii nici pentru instanța de recurs de a se expune asupra legalității sentinței și deciziei referitor la condamnarea lui A.Arsenii, la aprecierea juridică a acțiunilor lui, precum și la măsura de pedeapsă aplicată.

Prin urmare, se conchide că lipsesc temeii prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care pot fi obiect de examinare în instanța de recurs.

Argumentele recurentului, precum că dînsul a primit copia sentinței la data de 24 decembrie 2013, iar avocatul său la 16 ianuarie 2014 și din această data umează a se calcula termenul declarării apelului, nu pot fi reținute, deoarece acestea contravin prevederilor art.230 și art.422 Cod de procedură penală (red.27.10.2012), potrivit cărora termenul de apel, inclusive și pentru avocat, este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Motivul invocat de recurent, precum că instanța de apel nu s-a expus referitor la întîrzierea depunerii cererii de apel este unul neîntemeiat, deoarece instanța a dat răspuns asupra argumentului dat, considerînd că prin mențiunea făcută de avocat, precum că a făcut cunoștință cu sentința la data de 16.01.2014, acesta a dorit să ducă instanța în eroare, dat fiind că dînsul a fost prezent la data pronunțării sentinței. Colegiul penal constată că temeii invocate de inculpat în recurs cu privire la omiterea termenului de apel, nu dovedesc că neexercitarea căii de atac sa datorat unor motive întemeiate.

Lipsită de temeii este și afirmația recurentului, precum că dînsul a făcut cunoștință cu sentința în lipsa avocatului și că instanța nu i-a lămurit drepturile sale procesuale, deoarece din procesul-verbal al ședinței de judecată din 24.12.2013 rezultă că, la pronunțarea sentinței a participat avocatul ce i-a apărat interesele în instanță, I.Malanciuc, iar instanța a explicat participanților la proces conținutul, forma și termenul de atac al acesteia, precum și dreptul de a lua cunoștință cu procesul-verbal integral și a face obiecții asupra acestuia potrivit art.336 alin.(6) Cod de procedură penală, drept de care nici inculpatul și nici avocatul nu s-au folosit (f.d.143).

Neîntemeiat este și motivul invocat de inculpat precum că, respingînd cererea de apel ca depusă peste termen, instanța de apel nu a examinat fondul apelului, prin ce dînsul a fost lipsit de principiul egalității armelor într-un proces penal, deoarece soluția de respingere a apelului ca depus peste termen nu implică o verificare a hotărîrii atacate, întrucît instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decît în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

Astfel, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) pct.(4) Cod de procedură penală, Colegiul penal dispune asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Arsenii Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 19 noiembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun